

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 07.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **417** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/, отм. Образувано е по жалба на [фирма]-гр.Б. срещу Решение №163/18.09.2018г. на председателя на Патентно ведомство, в частта му, с която частично се заличава регистрацията на марка с рег.№81162 „Е. WC“- комбинирана с притежател [фирма]. В жалбата се твърди, че решението е постановено при липса на компетентност, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и принципи на административния процес и противоречие с приложимите материалноправни разпоредби на ЗМГО. Твърди се, че искането за заличаване по административен ред пред ПВ от лице, което твърди, че е действителен собственик на регистрираната марка е недопустимо, тъй като това лице разполага със специалния исков ред по чл.26, ал.3, т.4 във вр. ал.5, т.2 ЗМГО, от който се е възползвало; че не са налице условия за прилагане на чл.12, ал.6 ЗМГО, доколкото не е подадена опозиция в срок от претендиращия собственост на марката; че изменението на искането по което е постановено оспореното решение, не е надлежно съобщено на жалбоподателя. Твърдят се и нарушения при събиране и преценка на доказателствата. Оспорва се и извода за сходство на процесната марка и използваните от заинтересованата страна марки. Претендира се да бъде отменено изцяло Решение №163/18.09.2018г. на председателя на Патентно ведомство, като се иска и присъждане на направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателят [фирма]-гр.Б., чрез адв.К. и адв.С. и в представена писмена

защита, поддържа жалбата.

Ответникът – председател на Патентно ведомство, чрез юриск.Ф.-Д. и в представена писмена защита, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв.С. и в представени по делото писмен отговор на жалбата и писмена защита, оспорва жалбата, като претендира направените по делото съдебни разноски.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Оспорен е подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че решението е връчено на жалбоподателя на 26.09.2018г., а жалбата срещу него е подадена на 19.12.2018г. - в тримесечния срок по чл.50, ал.1 ЗМГО. Т.е. жалбата е процесуално допустима, а по съществото ѝ съдът взе предвид следното:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

Производството пред ПВ е започнало по искане от [фирма] с вх.№1298992/12.02.2015 г. за заличаване на регистрацията на марка рег. № 84162 Е. WС, с притежател [фирма], заявена на 08.03.2012 г. и регистрирана на 18.04.2013 г. за стоки и услуги от класове 3, 5, 11,37, 39 и 40МКСУ. Искането е предявено на основание чл.26, ал.1 във вр. с чл.11, ал.1, т.1 и т.2 ЗМГО, като молителят твърди, че процесната марка е лишена от отличителен характер.Същевременно навежда доводи и за сходство със фирменото му наименование и със знак, който използва в търговската си дейност за означаване на идентични стоки и услуги. Във връзка с това прави уточнение на първоначално посочените основания за заличаване и ги допълва с тези по чл.26, ал.3, т.1 във вр. с чл.12, ал.6 ЗМГО. Впоследствие заявява, че поддържа искането единствено по отношение на претенцията за по-ранен регистриран знак. В тази връзка, в обстоятелствената част на искането се поддържа, че предоставяните от [фирма] услуги „сервизно обслужване на химически тоалетни кабинни, отдаване под наем на огради за строителни цели, отдаване под наем на фургони и контейнери" са сходни с услугите, за които е регистрирана процесната марка, тъй като те обхващат един и същ пазарен сегмент и един и същ кръг потребители. Твърди, че [фирма] присъства на българския пазар от 8 години и е осъществявало търговска дейност, свързана с предоставянето на услуги, за които след това е регистрирана процесната марка рег. №84162 Е. WС. Според молителя графичното представяне на словните елементи на марката рег. № 84162 Е. WС е много близко до начина на представяне на фирменото наименование и лого на [фирма]. Според молителя налице е сходство, което може да въведе в заблуждение потребителите.

С решение №470/23.01.2017г. по адм.д.№6657/2016г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение 9153/11.07.2017г. на ВАС-VII отделение по адм.д.№4010/2017г., е отменено решение № 61 от 17.03.2016г. на заместник-председателя на ПВ, действащ при условията на заместване на председателя на ПВ, в частта му, с която е заличена регистрацията на марка рег. № 84162 Е. WС, комбинирана, с притежател [фирма], [населено място], за стоките от клас 03 "препарати за почистване, сапуни;

ароматизатори [етерични масла]; препарати за почистване на отточни тръби; почистващи препарати; препарати за опушване [парфюми]; препарати за химическо чистене; дезинфекциращ сапун; дезодориращ сапун; избелваща сода; сода за миене, за почистване", от клас 05 „дезинфектанти; дезинфектанти за хигиенни цели; дезинфектанти за химични тоалетни; дезинфекционни пастили, дезинфекционни стикове", от клас 11 "уреди за санитарни цели; дезинфекциращи апарати; дезинфекциращи апарати, не за медицински цели; дезинфекциращи дозаторни устройства за тоалетни; душкабини; душеве; писоари [санитарна арматура]; пречиствателни инсталации за отпадъчни води; промиващи апарати; резервоари за вода под налягане; санитарни апарати и инсталации; тоалетни [клозети]; тоалетни седалки; тоалетни чинии; тоалетни, преносими; умивалници [части на санитарни инсталации]", и услугите от клас 37 „строителство, ремонт, монтажни услуги; ремонт на помпи; отдаване под наем на почистващи машини", от клас 39 "отдаване под наем на складови контейнери; транспортиране и складиране на отпадъци; транспортиране и складиране на смет", и от клас 40" дезодориране на въздуха; обработване на отпадъци и боклук [трансформиране]; изгаряне на отпадъци и боклуци; рециклиране на отпадъци и боклук; унищожаване на отпадъци и боклуци; сортиране на отпадъци и суровини за преработка [трансформиране]". С решението на ВАС, преписката е изпратена на председателя на Патентно ведомство за процедиране при съобразяване с дадени задължителни указания - административният орган да изпрати уведомление за измененото искане за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 84162 Е. WС, комбинирана, с притежател [фирма], предявено на основание чл.26, ал.3 във вр. с чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО от [фирма], след което да разпреди тежестта на доказване съобразно изменението и предостави възможност за ангажиране на доказателства за релевантните за новата правна квалификация факти.

В изпълнение на горните указания на ВАС, със съобщение от 18.09.2017 г. на [фирма] -притежател на процесната марка с рег.№ 84162, чрез представителя му по индустриална собственост В. К., съгласно новата правна квалификация на искането за заличаване, на основание чл.46, ал.1 ЗМГО е предоставена възможност за отговор. В рамките на законоустановения за това срок маркопритежателят с писмо вх.№70084857/19.12.2017 г. е възразил срещу искането, излагайки аргументи, че поради липсата на подадена опозиция искането за заличаване съгласно чл.12, ал.6 ЗМГО е неоснователно; както и че производство трябва да бъде прекратено, тъй като молителят е завел иск за установяване на факта на недоброръководно заявяване; че представените доказателства относно използването на нерегистрирания знак, което трябва да бъде постоянно и непрекъснато, нямат достоверна дата и не съдържат данни за нерегистрирания знак; твърди, е процесната марка и ползваните от заинтересованото лице отличителни знаци са фонетично, визуално и смислово различни, като дори да се допусне наличието на използване на марката Е. WС, то с за ограничен период от време; излага аргументи за липса на сходството между продуктовата категория „сервизно обслужване на химически тоалетни кабинни" и стоките от класове 3, 5 и 11 на МКСУ и релевантните потребители. Представя и писмени доказателства.

Т.е., с искането е противопоставена нерегистрирана марка Е. WС, за която се твърди използване на територията на Република България преди 08.03.2012 г. за услугите „сервизно обслужване на химически тоалетни кабинни" (клас 37) и „отдаване под наем на санитарни съоръжения" (клас 44); като [фирма] претендира да е действителен

притежател на нерегистрирания знак.

С писмо от 29.12.2017 г., вторият екземпляр на възражението по чл.46, ал.1 ЗМГО и приложените към него материали са изпратени на молителя за становище съгласно чл.46, ал.2 от същия закон. На 12.02.2018 г., молителят е отговорил чрез представителя по индустриална собственост А. С.. Отговорът е представен в два екземпляра, единият от които е изпратен на маркопритежателя за сведение със съобщение от 26.02.2018 г.

Със становището по чл.46, ал.2 ЗМГО молителят сочи възражението за неоснователно, а доказателствата - за неотнормирани към предмета на правния спор, като последователно отхвърля аргументите на маркопритежателя.

[фирма] е подал на 19.02.2016г. заявка за регистрация на марка с вх.№ 140448 Е. WC, словна, за стоки и услуги от класове 3, 5, 11, 37, 39 и 44 на МКСУ.

Относно ползването от [фирма] на марката „Е. WC“ са представени /по адм.д.№6657/2016г., доказателствата по които са приети и по настоящото/ рекламни материали на [фирма] - календари за 2008 г., 2011 г. и 2012 г., копия на стикери и снимки на химически тоалетни, съдържащи знак А-Р. ECOWCLINE, както и знак ЕКОWC, като буквите WC са вписани в буквата О на Е./Е.; договори от 2008 г. и 2010 г. между [фирма] и трети лица за изработване на дизайн и предпечатна подготовка на лого на фирмата, рекламни брошури, календари, рекламни стикери, винилна реклама, визитки и др. рекламни материали, както и фактури от 2010 г. и 2011 г. по договорите; договор за обществена поръчка от 08.08.2011 г. между [община] като възложител и [фирма] - изпълнител, с предмет: доставка срещу заплащане на химически санитарни възли. Приложени са фактури № 16929, 16930 от 11.08.2011г., с доставчик [фирма] и получател [община], за доставка на 10 броя химически санитарни възли, както и снимки на тоалетни със знак ЕКОWC, като буквите WC са вписани в буквата О на Е.; договори, сключвани в периода 01.09.2007 г. - 28.12.2011 г., по силата на които [фирма] е предоставяло за временно ползване преносими санитарни възли /тоалетни/; договори за наем на химически санитарни възли на обекти в страната от 01.04.2012 г. и фактури, както и писмени декларации на законните представители на търговците-наематели, удостоверяващи, че за периода 2011 – 2013 г. са ползвани химически санитарни възли, върху които е имало рекламни стикери с контактни данни на фирмата-наемодател, включително и лого Е. WC.

По делото са представени и доказателства за използването на марката Е. WC преди регистрацията ѝ и от жалбоподателя [фирма]. Показанията на разпитаните по делото свидетели М. С. и С. П. са използване на и от търговско дружество „Е. той“. Установява се, че марката е била поставяна върху рекламни материали, стикери, флаери, както и върху отдавани под наем от дружеството мобилни химически тоалетни.

С оспорената в настоящото производство част от Решение №163/18.09.2018г. на председателя на Патентно ведомство се заличава частично регистрацията на марка с рег.№81162 „Е. WC“- комбинирана с притежател [фирма] за стоки и услуги от класове 3, 5, 11,37, 39 и 40 МКСУ: за стоките от клас 03 "препарати за почистване, сапуни; ароматизатори [етерични масла]; препарати за почистване на отточни тръби; почистващи препарати; препарати за опушване [парфюми]; препарати за химическо чистене; дезинфекциращ сапун; дезодориращ сапун; избелваща сода; сода за миене, за почистване", от клас 05 „дезинфектанти; дезинфектанти за хигиенни цели; дезинфектанти за химични тоалетни; дезинфекционни пастили, дезинфекционни

стикове", от клас 11 "уреди за санитарни цели; дезинфекциращи апарати; дезинфекциращи апарати, не за медицински цели; дезинфекциращи дозаторни устройства за тоалетни; душкабини; душеве; писоари [санитарна арматура]; пречиствателни инсталации за отпадъчни води; промиващи апарати; резервоари за вода под налягане; санитарни апарати и инсталации; тоалетни [клозети]; тоалетни седалки; тоалетни чинии; тоалетни, преносими; умивалници [части на санитарни инсталации]", и услугите от клас 37 „строителство, ремонт, монтажни услуги; ремонт на помпи; отдаване под наем на почистващи машини", от клас 39 "отдаване под наем на складови контейнери; транспортиране и складиране на отпадъци; транспортиране и складиране на смет", и от клас 40" дезодориране на въздуха; обработване на отпадъци и боклук [трансформиране]; изгаряне на отпадъци и боклуци; рециклиране на отпадъци и боклук; унищожаване на отпадъци и боклуци; сортиране на отпадъци и суровини за преработка [трансформиране]".

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Решението е издадено от компетентен орган, с оглед разпоредбата чл. 46, ал. 6 ЗМГО /отм./. Решението е в писмена форма, като са спазени изискванията за форма на чл. 59 АПК.

При постановяването му съдът намира, че не са допуснати твърдените от жалбоподателя съществени нарушения на административно производствените правила, което да е основание за отмяна на акта.

В изпълнение на задължителните указания на ВАС, със съобщение от 18.09.2017 г. на [фирма] -притежател на процесната марка с рег.№ 84162, чрез представителя му по индустриална собственост В. К., е съобщено за измененото искане за заличаване с правна квалификация чл.26, ал.3 във вр. с чл.11, ал.1, т.т. 3, 4, и 5 във вр. с чл. 12, ал. 6 ЗМГО /отм./, като е предоставена и възможност за отговор, от която дружеството се е възползвало. В тази връзка е неоснователно твърдението в жалбата, че изменението не е съобщено на [фирма].

Твърдението на жалбоподателя, че искането е недопустимо с оглед липсата на подадена опозиция, съдът намира за неоснователно с оглед изричната разпоредба на чл.26, ал.5, т.1 ЗМГО /отм./, съгласно която, искане за заличаване на марка, която е регистрирана в противоречие с чл. 12, може да се подаде от лицата по чл. 38б, ал. 1, които не са упражнили правото си да подадат опозиция по чл. 38б или опозицията им е отхвърлена като недопустима.

Неоснователно е и възражението, че искането е недопустимо и предвид предявения иск за установяване нарушение върху правото на марка, доколкото предметът на двете производства е различен – установяване на нарушение на правото върху марка – по исковото, и заличаване на регистрацията ѝ – по настоящото.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя за недопустимост на изменение на основанието, на което молителят отправя искането си, доколкото в случая се касае за уточнението му съгласно чл.30, ал.2 във вр. с чл.29, ал.2 АПК, при първоначално посочени в него обстоятелства относно по-ранно ползване на марка, която се използва в търговската дейност на молителя на територията на Република България.

По отношение на спазването на материалния закон и обосноваването на фактическите изводи на административния орган по събраните доказателства, съдът прие следното:

Съгласно легалното определение на чл. 9 ЗМГО /отм./ марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може

да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци.

Съгласно постоянната съдебна практика, отличителният характер на дадена марка по смисъла на чл.12 от ЗМГО означава, че тази марка позволява да се установи стоката/услугата, за която е поискана регистрацията, като произхождаща от определено предприятие и следователно тази стока/услуга може да бъде различена от стоките/услугите на останалите предприятия. Този отличителен характер следва да се преценява от една страна, на стоките /услугите, за които се иска регистрацията, а от друга страна, от гледна точка на възприемането им от съответните потребители. Преценката на сходство между знаците не трябва да се базира само на отделни изолирани елементи, а на възприемането на сравняваните знаци в тяхната цялост. Общата преценка се извършва въз основа на визуално, фонетично и смислово сходство, като се имат предвид отличителните и доминиращи компоненти на марката.

Съгласно Методическите указания на ПВ, при преценката на сходството на марките, същите трябва да бъдат сравнявани във вида, в който са заявени/регистрирани и по отношение на трите характеристики на идентичност или сходство: визуално; фонетично; смислово и въз основа на общото впечатление, което те създават, като се отчита и въздействието на техните отличителни и доминиращи елементи, т.е. изходна позиция е предположението, че потребителят възприема марката в нейната цялост, а не разделена на отделните компоненти. При сравнение на словна с комбинирана марка се преценява въздействието на словния елемент в комбинираната марка.

Оценката на степента на сходство на марките, не трябва да се базира на отделни техни елементи, а следва да се основава на тяхната цялост, вземайки предвид „отличителните“ и „доминиращи“ елементи в състава им. Под „отличителен“ елемент се разбира този елемент в състава на марките, който в най-голяма степен служи за осъществяване на основната функция на марката – да отличава стоките и/или услугите на едно лице от тези на други лица. „Доминиращ“ елемент е този, който благодарение на графичното си представяне обуславя общото впечатление, което марката оставя у потребителите. Доминиращият елемент не винаги е отличителен, както и обратното. Общата оценка на сходството на марките се базира на факта, че потребителите нямат навика да анализират марката в детайли, защото обичайно се фокусират върху отличителните и доминиращи елементи по-лесно, отколкото върху останалите елементи на марката. При сравнение на марките в цялост, от значение е степента на сходство между тях, а не дали могат да бъдат разграничени една от друга, като винаги следва да се отчита влиянието на доминиращите и отличителни елементи в състава им.

Значими фактори при преценката за наличие на сходство при комбинирани марки, както и по принцип на марките, са визуалното, фонетичното и смислово сходство на съставляващите ги елементи. В случая и двете марки – процесата, комбинирана, и заявената от заинтересованата страна, словна, съдържат елемента „E. WC“, като фонетично и смислово са идентични. Този

словен елемент „Е. WC“ е доминиращ и определящ в двете марки. При сравняването на две марки, словният елемент е доминиращ, и потребителите са склонни да насочат своето внимание към него.

Съдът приема и че двете марки са и визуалното (графично) сходни. Съгласно Методиката, оценката на визуалното сходство се основава на визуалното въздействие на марките, определено от начина на графично представяне на думи, букви, цифри, фигури, рисунки, цветове и др. В случая съдът приема, че вписването при комбинираната марка на жалбоподателя на елемента WC в елемента “О“ от „Е.“ не дава достатъчна степен на индивидуалност, която да направи марката оригинална по отношение на словната, предвид словната им и семантична идентичност.

В процесния случай разгледаното искане е с правно основание чл. 26, ал. 3 ЗМГО във връзка с чл. 12, ал. 6 ЗМГО /отм./, т.е. правнорелевантните факти, чието кумулативно наличие следва да бъде установено са: да е налице нерегистрирана марка, използвана в търговската дейност на територията на Република България, атакуваната регистрация да е по-късна от датата на действителното търговско използване на по-ранната нерегистрирана марка, към датата на подаване на искането за заличаване притежателят на по-ранната нерегистрирана марка да е подал заявка за регистрацията ѝ и действителният притежател на марката да не е упражнил правото си да подаде опозиция по чл. 38б, или опозицията му да е била отхвърлена като недопустима. Липсата на някои от горните елементи води до неоснователност на искането. Ирелевантно в тази връзка е обстоятелството дали лицето, на чието име е регистрирана марката, е използвало същата преди датата на заявката за регистрацията ѝ, съответно представените в този смисъл доказателства от жалбоподателя.

Съгласно чл.19, ал.2 във вр. с чл.13, ал.2 ЗМГО /отм./, реално използване в търговската дейност е: поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; вносът или износът на стоките с този знак; използването на знака в търговски книжа и в реклами; използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана; поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ.

Датата на заявяване на атакуваната марка е 08.03.2012г., т.е. на главно и пълно доказване от страна на молителя (заинтересованата страна) подлежат фактите, че е осъществено действително използване на нерегистрираната марка в неговата търговска дейност на територията на страната и началната дата на това действително търговско използване предхожда 08.03.2012г. В тази връзка, не е спорно, а и от служебно извършената справка в Търговския регистър се установява, че заинтересованата страна [фирма] до 14.05.2012 г. е осъществявала търговска дейност под фирма [фирма].

В производството по чл. 26, ал. 3 ЗМГО доказателствената тежест за установяване на всички елементи от фактическия състав на съответното основание е възложена на молителя.

За установяване на обстоятелствата относно използването на марката от молителя и датата на това, в административното производство са представени писмени и веществени доказателства /по адм.д.№6657/2016г., доказателствата по които са приети и по настоящото/, относно които съдът взе предвид следното:

Доколкото атакуваната марка е заявена на 08.03.2012г., ирелевантни са представените документи от заинтересованата страна за осъществено от нея ползване на марката след тази дата – договори, приемо-предавателни протоколи, снимки, рекламни материали и др., както и такива с неустановена дата. Сами по себе си, не установяват използване на марката, а само подготовка за такава, договорите и разменената електронна кореспонденция за изработване на дизайн и предпечатна подготовка на лого на фирмата, рекламни брошури, календари, рекламни стикери, винилна реклама, визитки и др. рекламни материали. Установяват търговска дейност по предоставяне под наем на химически санитарни възли представените по делото договори и фактури към тях, но не и че те са били означени с процесната марка. Относно рекламни материали на [фирма] - календари за 2008 г., 2011 г. и 2012 г., копия на стикери и снимки на химически тоалетни, съдържащи знак A-R. ECOWCLINE, съдът приема, че този знак е различен от процесната марка E. WC, въпреки, че същата се съдържа в него, тъй като тя не е определяща или доминираща в него, а и не се установява същият да е заявен за регистрация като марка.

Конкретни данни, че върху предоставените под наем от заинтересованата страна в периода 2011 – 2012 г. химически санитарни възли и нейните автомобили е имало лого E. WC, като буквите WC са вписани в буквата O на E./E., се съдържат в писмени декларации на законните представители на търговските дружества-наематели /л.л. 161, 174,231, 535 от адм.д.№6657/16/. Същите имат характера на писмени декларации по чл.43 от АПК- частни свидетелстващи документи, а доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда-чл.171, ал.1 АПК. Законодателят не е въвел специални изисквания за доказателства, чрез които автоматично да се доказва или да се изключва реалното ползване на една марка, поради което съдът приема, че доказването става с всички позволени доказателствени средства. Данни, че към февруари 2012г. са разположени на публични места рекламни съоръжения от винилни платна с реклама на предлаганите от заинтересованата страна услуги, с лого „E. WC“, се съдържат в извлеченията от S. V. снимки, заснети м.февруари 2012г. /л.272,274,275 от адм.д.№6657/2016г./.. Логото се съдържа и в рекламен календар на заинтересованата страна за 2012г. Предвид горното съдът намира, че се установява използването на процесната марка в търговската дейност на заинтересованата страна в периода преди подаване на заявката на жалбоподателя за регистрация на марката.

Използването на марката е във връзка с дейности по предоставяне под наем и обслужване на химически тоалетни, които с оглед тяхното естество и предназначение и потребностите които удовлетворяват, съдът приема, че могат да се определят като стоки и услуги от класове 3, 5, 11, 37, 39 и 44 на МКСУ, като напълно споделя и изводите на административния орган в този

смисъл, за които е регистрирана процесната марка. С оглед идентичността на стоките и услугите и релевантния кръг потребители, съществува и вероятност от объркване на тези потребители.

С оглед изложеното по-горе съдът намира, че се установява кумулативното наличие на предпоставките на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО /отм./, поради което жалбата срещу решението на ПВ следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника по жалбата, на основание чл.143, ал.4 АПК във вр. с чл.78, ал.8 ГПК и чл.25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв., а на основание чл.143,ал.3 АПК на заинтересованата страна [фирма] – направени съдебни разноски за адвокатско възнаграждение, чийто размер съдът намалява с оглед направеното възражение от жалбоподателя за прекомерност, в размер на 1900лв. и за СЕ-400лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма]-гр.Б. срещу Решение №163/18.09.2018г. на председателя на Патентно ведомство, в частта му, с която частично се заличава регистрацията на марка с рег.№81162 „E. WC“-комбинирана, за стоките и услугите: от клас 03 "препарати за почистване, сапуни; ароматизатори [етерични масла]; препарати за почистване на отточни тръби; почистващи препарати; препарати за опушване [парфюми]; препарати за химическо чистене; дезинфекциращ сапун; дезодориращ сапун; избелваща сода; сода за миене, за почистване", от клас 05 „дезинфектанти; дезинфектанти за хигиенни цели; дезинфектанти за химични тоалетни; дезинфекционни пастили, дезинфекционни стикове", от клас 11 "уреди за санитарни цели; дезинфекциращи апарати; дезинфекциращи апарати, не за медицински цели; дезинфекциращи дозаторни устройства за тоалетни; душкабини; душеве; писоари [санитарна арматура]; пречиствателни инсталации за отпадъчни води; промиващи апарати; резервоари за вода под налягане; санитарни апарати и инсталации; тоалетни [клозети]; тоалетни седалки; тоалетни чинии; тоалетни, преносими; умивалници [части на санитарни инсталации]", и услугите от клас 37 „строителство, ремонт, монтажни услуги; ремонт на помпи; отдаване под наем на почистващи машини", от клас 39 "отдаване под наем на складови контейнери; транспортиране и складиране на отпадъци; транспортиране и складиране на смет", и от клас 40" дезодориране на въздуха; обработване на отпадъци и боклук [трансформиране]; изгаряне на отпадъци и боклуци; рециклиране на отпадъци и боклук; унищожаване на отпадъци и боклуци; сортиране на отпадъци и суровини за преработка [трансформиране]".

ОСЪЖДА [фирма]-гр.Б., с ЕИК[ЕИК], да заплати на Патентно ведомство на Република България съдебни разноски в размер на 200лв.

ОСЪЖДА [фирма]-гр.Б., с ЕИК[ЕИК], да заплати на [фирма]-гр.С., с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 2300 /две хиляди и триста/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: